

láttunk, mindent végigélveztünk — amidőn nyugalomra tértünk, még soká hallottuk a zene ritmikus ütemeit, a hangverseny szabatos, felemelő énekét, soká láttuk a konfetticsata helyi sikerét, a sátrak körül való mozgalmasságot és az ebből kimosolygó vidám, megelégedett arcokat, láttuk soká a hullámozó óriás közönség szín-kaoszá, a vendégfogadásban gyönyörűen kitűnt tisztikart, s

élén a szép, daltás és vitéz ezredesi, aki a harctéren is megállta hősiessén a helyét és vitézi tetteivel a legmagasabb elismerés értékes érmeit és rendjeit érdemelte ki, melyeknek díszes sorához most mi szerényen odatűztük a polgárság elismerésének értékes aranyérmét: a szeretet és a hála gyémántköveivel.

—y.

Az oroszok hatalmas veszteséget az offenzíva első két napján.

A Magyar Távirati Iroda jelenti: Az orosz fronton teljes mértékben folyik a harc tegnapelőtt óta. Az oroszok a legnagyobb készüléket tették a támadásra. A támadás helyéül választott területen nagymennyiségű, különösen jól kiképzett és erkölcsileg nagyértékű csapatot gyűjtöttek össze: testőrhadosztályokat, szibériai és az Amuron túlra való hadosztályokat, továbbá nagyszámú aknavetőt és mindenféle kaliberű löveget. Van közöttük egy legnagyobb kaliberű vasuti ágyú is, melyet azonban egy mozsarunk telitalálatára hamarosan harcképtelenné tett.

Fokozott ellenséges tevékenység folyt néhány nap óta az egész arcvonalon. Hogy a támadás céljai felől megtéveessenek bennünket, az arcvonal több részén rendeztek demonstráló támadást az oroszok. Mindenütt nyomban tisztába jöttünk céljukkal, amely ennek folytán tökéletesen kudarcot valított.

Az oroszok Brzezany területét választották ki az áttörés helyéül. A tüzés tüzelése ezen a helyen szakadatlanul erősödött és 29-én este már a legerősebb pergőtűzzé fokozódott. A hadállásaink mögött levő területet egészen elárasztották gázzal. Tüzésünk semmivel sem maradt adós az ellenségnek.

A legeredményesebben harcolt az ellenséges ütegek ellen és nyomban heves pusztító tüzelés alá vette az orosz árkokat, amint észrevette a csapatok gyülekezését. Az ellenség gyalogsága jóformán meg sem kezdte a támadást. Csupán két helyütt mert az éj folyamán nagyobb erővel kísérletet tenni a támadásra, de zárótűzünkben megállítottuk.

Fellázadt orosz hadosztályok.

— Kerenszki srappellel lövette a békepárti csapatokat. —

Pétervár, július 2. Miután a 12. és 13. lövészadosztály lövészei, akik annak a parancsnak, hogy június 28-án új formációkba menjenek, vonakodtak eleget tenni és semmiféle rábeszélés nem használt, Suhov helységet, ahol az említett lövészek voltak, Kerenszki hadügyminiszter parancsára lovasság körülfogta, egy üteg pedig kétszer srappellel lőtt ki a helységre. A lovasság ezután támadásra ment, mire mintegy 500 lövész megadta magát. Lefegyverezték és elvezették őket. Vérontásra nem került a sor.

A következő nap reggelén újból feléledt az ellenség tüzelése a harc legforróbb pontján és helyenként jelentékeny erősséggé fokozódott, miközben a nehéz ellenséges aknavetők is nagy tevékenységet fejtettek ki.

Délután megindult az ellenséges gyalogság támadása Brzezanytól és Koniuchytól délre és délkeletre. Tüzelésünkkel mindenütt tökéletesen visszavertük. Tüzésünk pusztító tüzelése több helyütt megakadályozta az ellenséges gyalogságot árkainak elhagyásában.

Este 9 óra 30 perckor újabb támadást kezdtek az oroszok Zalascától északnyugatra, de zárótűzünk ezt a kísérletet is gyorsan meghíúsította. Ugyanez a sors érte azt a támadó kísérletet is, amelyet az oroszok éjjel tájban kezdtek a Brzezanytól délre levő területen. Itt minden tüzési előkészítés nélkül kísérelték meg, hogy árkaikból meglepetésszerűen előrohanjanak és megrohanják a mi árkaikat. Súlyos veszteségeket szenvedtek és nyomban vissza kellett fordulniuk. Tüzésük ekkor ismét működésbe lépett és július 1-ének reggeléig állandóan fokozta tüzelését.

Az Anglia és Franciaország által elrendelt offenzíva első két napján súlyos veszteséget szenvedett az ellenség anélkül, hogy támadásával a legcsekélyebb eredményt elérhette volna. A mi részünkről Ausztria, Magyarország, Németország és Törökország csaknem minden részéből való katonák harcoltak és mindannyian egyenlő részt vettek az orosz támadás elhárításában. A szövetségesek vesztesége a nagyszerű védői intézkedések és a kiváló együttműködés folytán rendkívül csekély.

Újabb 24.000 tonna hajótér elsüllyesztése

Berlin, július 1. A Wolff-ügynökség jelenti: Tengeralttjáróink az Északi Jeges-tengeren és az Anglia körül elzárt területen ismét 24.000 bruttó tonnát süllyesztettek el. Az elsüllyesztett hajók között volt a Mafronth nevű 3185 tonnás Oroszországba rendelt automobilokkal és szénrel megrakott nagy felfegyverezett angol gőzös, a 2223 tonnás szénzállító Algol felfegyverezett orosz gőzös és egy ismeretlen erősen megrakott felfegyverezett gőzös. Két másik gőzöst egyszerűen löttünk ki a kísérletéből. Két elsüllyesztett vitorlás fát szállított. Egy ágyút zsákmányoltunk.

A tengerészeti vezérkar főnöke.

HIREK

0000

Holdfény dorenggett

halványan, de ezüstösön és lágy, puha volt az éjszaka, mint egy pehelyvankos, amelyet szűz teste fűtött; és úgy érezte, soha, sohasem volt még annyira árva, annyira elhagyott, mint ezen a foró júliusi éjszakán.

Könnyes vizióban látta a lányt; a szemei olyan fényesek, a szája olyan édes, arca gömbölyű és szép, mint egy babáé lehet csak és a hangja! . . .

Csak nézte, nézte hosszan, sokáig. A korzó néptelen volt és néma; a gázlámpák szerény mosollyal üdvözölték az égi lámpás folyékony sugarait: Tisza Lajos, Rákóczy, Deák, Vásárhelyi csak hallgatott makacs ajakkal, részvétlenül. Pedig kétségbeesve nézett rájuk; szomorú volt, segítséget várt és maga sem tudta, honnan?

Eszébe jutott egy decemberi délután; itt a fák akkor zuzmarában diszelegtek és „ő” kis kegyetlenséggel megvallotta, hogy nem szereti; talán nem is szerette, de néha mégis melegen érez, hanem most . . . most olyan boldogtalan, jó volna sirni; isten, mit hozol még rá, gyöngye vállaira; hiszen úgy, szerette azt a másikat aki . . .

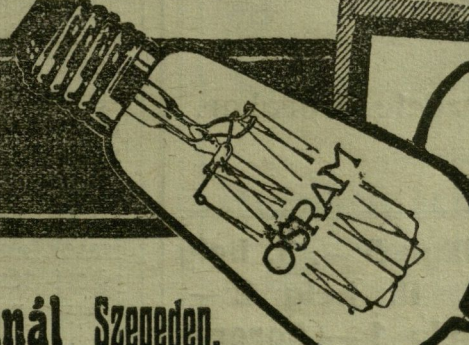
És még neki kellett vigasztalnia a gyereket; saját könnyei a szívére hullottak; ki törődött azzal valaha is? Mindig árva volt, mint most; sohasem szerették, sem ő, sem más. Legföljebb sajnálták; — szegény — mondogatták és szánakozva hogyták, hogy jó legyen és megbocsásson és szelid szavakkal megköszönje az ütleget.

Ki volt az életében, aki megmaradt? Mindenki elhagyta, magára, csak mint tűrő volt jó és így tudták szenvedni. Ki volt? Pár ólesó diadal a mélyben, egy megszedült asszony feljebb, egy árva tanítónő és a másik asszony, akiért nem is járt más utat, mint a szenvedéseket. Már akkor sem tudta néha: tényleg a kis nippyszerű asszonyért dobban-e olyan hevesen a szíve, vagy a belőle viruló gyötrelmekért?

Ki volt? Rajta kívül, aki gyermek és tiszta még, mint az angyalok, ugyan ki volt, akiből megmaradt valami is épen és érintetlenül; hófehéren? De ő egészen itt van, erősen és mindörökké; a multon, jelenen és jövőn keresztül! . . .

Most a délutánokra gondolt, mikor boldog és büszke, talán még fölényes is volt; itt a bérskéken sorban ültek a nők, mint ha kínálták volna magukat; vigyél, vigyél és nekik összeért a kezük lágyan, melegen és összevillant a tekintetük.

Milyen messzi van! Most az estében árván gubbaszt; reszket és az égre néz, ahol a hold mosolyog bután, értelmetlenül. Nem

OSRAM

A bevált fémzáras izzólámpa

Kapható Fonyó Sománál Szegeden.